

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI
z dnia
w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych

Na podstawie art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1372 , 1518 i 1593, z 2020 r., poz. 471) zarządza się, co następuje:

W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych (Dz. U. nr 124 poz.1030) wprowadza się następujące zmiany:

§ 1. W § 4 po ust.3 dodaje się ust.3a w brzmieniu:

„3a. Jeżeli istniejące urządzenia zaopatrujące w wodę ludność w jednostce osadniczej nie obejmują sieci wodociągowej przeciwpożarowej, o jakiej mowa w § 9, lub jest ona niewystarczająca dla zapewnienia wody do celów przeciwpożarowych dla obiektów, o których mowa w § 3 ust.1 pkt 2 i 3, działkę lub teren, na których znajdują się te obiekty lub te obiekty wyposaża się w uzupełniające źródła wody lub urządzenia przeciwpożarowego zaopatrzenia wodnego, zapewniające wymaganą ilość wody do celów przeciwpożarowych służącą do zewnętrznego gaszenia pożaru.”

§ 2. Wymagania określonego w § 1 nie stosuje się do obiektów, dla których przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zostały wydane warunki techniczne przyłączenia do sieci wodociągowej, o jakich mowa w przepisach o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Przepisy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych (Dz. U. nr 124 poz.1030) odwołują się do pojęcia „sieci wodociągowej przeciwpożarowej”, jako podstawowego źródła wody do celów przeciwpożarowych. służącego do zewnętrznego gaszenia pożaru.

W praktyce stosowania przepisów ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2019 r. poz.1437 i poz. 1495, z 2020 r. poz.284 i poz.471) nadawanie sieci wodociągowej służącej zbiorowemu zaopatrzeniu w wodę statusu sieci wodociągowej przeciwpożarowej jest sporne, z uwagi na odmienny cel budowy i odmienną funkcję tej sieci, jak też z uwagi na fakt, że z tych powodów nie spełnia ona często wymagań technicznych stawianych sieci wodociągowej przeciwpożarowej, szczególnie pod względem wymaganego ciśnienia.

Powoduje to, że uzasadnionym jest ustanowienie wymagania, by w odniesieniu do:

1) budynków użyteczności publicznej i zamieszkania zbiorowego oraz obiektów budowlanych produkcyjnych i magazynowych, znajdujących się poza granicami jednostek osadniczych wymienionych w pkt 1, o kubaturze brutto przekraczającej 2.500 m³ lub o powierzchni przekraczającej 500 m², z wyjątkiem stacji paliw płynnych ze zbiornikami o łącznej pojemności do 200 m³ i stacji gazu płynnego;

2) obiektów budowlanych niebędących budynkami, przeznaczonych na potrzeby użyteczności publicznej lub do zamieszkania zbiorowego, w których znajduje się strefa pożarowa o powierzchni przekraczającej 1.000 m² lub przeznaczona do jednoczesnego przebywania ponad 50 osób,

- jako zasada konieczne było wyposażenie działki lub terenu, na których znajdują się te obiekty lub tych obiektów, odpowiednio, w uzupełniające źródła wody lub urządzenia przeciwpożarowego zaopatrzenia wodnego, zapewniające wymaganą ilość wody do celów przeciwpożarowych służącą do zewnętrznego gaszenia pożaru.

Rozwiązanie takie, pośrednio, stanowić ma również zachętę do wykorzystania w takim charakterze wód drenarskich oraz wód opadowych lub roztopowych, a tym samym ich zagospodarowania na terenie nieruchomości jako dodatkowego zasobu wody - w miejsce utraty takiego potencjału w wyniku odprowadzenia tych wód do kanalizacji deszczowej i środowiska.

Rozwiązanie to tworzy synergię między przepisami o ochronie przeciwpożarowej, w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki ich usytuowanie oraz prawa wodnego, jak też tworzy oszczędność w porównaniu do wykorzystania do celów gaśniczych

uzdatnionych wód przeznaczonych do spożycia przez ludzi, w większości pozyskanych z wód podziemnych.

Wdrożenie zmian ma skutkować zwiększeniem presji na wykorzystanie wód opadowych, roztopowych i drenarskich przez właścicieli nieruchomości na własnych nieruchomościach oraz zwiększeniem retencji tych wód na nieruchomości (w odniesieniu do ochrony przeciwpożarowej – np. przez tworzenie zbiorników przeciwpożarowych o funkcjach retencyjnych lub magazynowanie wody dla potrzeb zabezpieczenia pożarowego w miejsce ich odprowadzania do kanalizacji i wód) i eliminacją emisji tych wód, za pomocą kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej, do wód, które ma znaczenie dla zarządzania ryzykiem powodziowym oraz kosztów utrzymania wód i urządzeń wodnych.

Zaproponowana zmiana realizuje Wytyczne: „Nietechniczne metody zarządzania ryzykiem powodziowym”, stanowiące załącznik nr 5 do Raportu wskazującego instrumenty zarządzania ryzykiem powodziowym, opracowanego w 2015 r. jako element prac nad planami zarządzania ryzykiem powodziowym.